

skal have vidst. Jeg tror, det ærede Medlem vil sige nej, jeg tror, at det ærede Medlem vil være ærlig nok til at tænke paa, at hele den Svindel, vi nu maa undgælde for, er sket i en Periode, hvor han var det vigtigste Medlem af den daværende Regering. Og jeg tror ogsaa, at saafremt han, der stod i en saa fremskudt Stilling paa det daværende Tidspunkt, blot havde haft en lille Brøkdæl af den Viden, som han nu forlanger, at alle andre udenforstaaende skal have haft, vilde han paa det Tidspunkt have sagt Stop. Men det sagde han ikke, selvfølgelig fordi han ikke vidste det. Men saa maa han heller ikke forlange mere af andre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Den højtærede Ministers Tale vil jeg selvfølgelig senere faa Lejlighed til at vende tilbage til, idet den bl. a. hviler paa en fuldkommen fejlagtig Fremstilling af, hvad jeg overhovedet har talt om. Jeg har nemlig talt om den af Bankkommissionen afgivne Beretning og om det Spørgsmaal, om de deri forelagte Kendsgerninger, som man maa antage de er, naar de fremkommer fra en Ret, skal lades upaaagtede af den danske Rigsdag eller ikke. Og hvis de skal lades upaaagtede, spurgte jeg om, hvorfor man overhovedet har nedsat denne Undersøgelseskommission. Men alt dette skal jeg vende tilbage til.

Jeg har kun taget Ordet, fordi den højtærede Minister her oplæste et Brev, et Brev, som indeholder det samme som andre Breve fra Landstingsmand Dr. Brandes, nemlig Udtryk af Agtelse for Glückstadt, et privat Brev, skrevet til Glückstadt ved Landmandsbankens Jubilæum i 1921, udtrykkende det samme, som andre Breve, det samme, som den nuværende Statsminister tidligere her i Tinget har udtrykt, som Festskrifter udtrykte o. s. v., nemlig den Opfattelse, man havde af Glückstadt den Gang. Det, jeg fæstede min Opmærksomhed ved, den Gang den højtærede Justitsminister læste dette Brev op, var imidlertid: Hvor har den højtærede Justitsminister dette Brev fra? Han har det fra Sagens Akter. Det er fundet oppe i Landmandsbanken og ligger altsaa i Bankkommissionens Materiale, og hvad der nu altsaa passer den højtærede Justitsminister at tage frem af dette Materiale, det tager han frem og læser op her. (Stærke Hør-raab). Men hvad der ikke passer ham, nægter han at give os.

Formanden: Medlemmerne maa respektere Forretningsordenen.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem siger, at det, han talte om, var Bankkommissionens Beretning, det var den, der sagde det, han omtalte i sit Foredrag. Men jeg vil bede det ærede Medlem, om han et eneste Sted i Bankkommissionens Beretning vil vise mig de Udtryk, det ærede Medlem brugte — at der rundt om i vort Samfund sidder Folk, som har modtaget Bestikkelser. Det er Ord, som det ærede Medlem bruger, men ikke Kommissionen (*Rode: Jo!*). Kommissionen siger det rene Faktum, at der fra Ballins Side var foretaget Handlinger, paa hvilke vi nu kan se paa den Maade, at de var den Slags Handlinger; men den siger ikke, at disse Folk den Gang vidste det. Jeg vil bede det ærede Medlem, om han ikke vil vise mig, hvor det staar. Det ærede Medlem beskyldte disse Folk for at have modtaget Bestikkelse. Det har Bankkommissionen ikke sagt et Ord om.

Hvad det andet angaar, er Brevet jo ikke noget nyt. Brevet er et Udtryk for Dr. Brandes' Tankegang, en Tankegang, som han holdt fast ved, baade den Gang Glückstadt var paa sit højeste, og ogsaa den Gang det gik nedad for Glückstadt. Jeg er vis paa, at Dr. Brandes vil sige det samme, som Statsministeren sagde i Gaar: Forholdet med vedkommende var det, at han mange Gange har givet mig gode Raad. Livet er nu en Gang ikke saa enkelt, at fordi en Mand er kommet paa den anden Side af Straffeloven, er dermed alt det, han har gjort tidligere, bandlyst; hvis han derimod har holdt sig paa den rette Side, er alt godt. Saa simpelt er Livet ikke; selv om man kommer paa den anden Side af Straffeloven, kan meget af det, man har gjort, være godt. (Afbrydelse). Er det mig, der har Ordet, eller er det det ærede Medlem? — Hvad det sidste Spørgsmaal angaar: hvor jeg har Brevet fra, vil jeg sige, at det jo lader til, at ogsaa det ærede Medlem kender dette Brev. Det blev jeg lidt overrasket over. Naar jeg kender Brevet, er det ikke fra Sagens Akter. Professor Dr. Birk har givet mig det og har givet mig Tilladelse til, at jeg maatte bruge det her i Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Den højtærede — jeg har lidt vanskeligt ved at udtale Ordet —, den højt-